

Landen mag dan wel een klein stipje zijn op de kaart van België, maar met de regelmaat van een goed Zwitsers uurwerk komt het telkens weer in de belangstelling.

Denk maar eens aan onze befaamde Haspengouwrally, aan de talrijke "missen" die Landen rijk is en in een recent verleden aan Fata Morgana. Nu was het de beurt aan Evy Gruyaert, met haar één-programma "Evy fietst", om onze Pepijnstad weer in de "the picture" te brengen.

In de week vóór de fietshappening had onze preses het zo druk als medeorganisator dat ik besloot hem een handje toe te steken bij de bewegwijzering van het parcours.

Zaterdagavond besloten we nog een laatste checkup te doen, om daarna in 't Klikske te gaan kijken naar onze kanaries.

De eerste helft konden we echter in onze "tes" steken. Eén of meerdere idioten hadden het nodig geacht om in de deelgemeente Nerenwing de pijlen af te trekken. Ik wist niet dat er hier nog zo'n zielige mensen rondliepen.

Dat STVV op het Lisp een punt haalde stemde ons dan weer gunstig, vooral omdat even later de werkgroep "Trois Ponts" bij Brigitteke binnen dwarrelde. De "plonte leffe" stroomde rijkelijk uit de tapkast. Ondertussen werd er gepalaverd en gelachen over de dagelijkse beslommeringen. Zo zijn we te weten gekomen dat Marc van Brigitte op de dag van zijn huwelijk volle zon had en na zijn huwelijksdag niets dan wolken ...

Haspengouw Sportief is een serieuze club geworden, met veel inzet. Ruim 20 leden boden zich aan om als seingever te fungeren. Was het uit liefdadigheid of was het om "boterpunten" te sprokkelen? Ik weet het niet, maar het deed alleszins deugd dat velen gemotiveerd waren om een handje toe te steken.

Welke Griekse of Romeinse God mij gunstig gezind was weet ik niet, maar Lieve Joseph, onze lieftallige, hardwerkende sportfunctionaris, duidde mij, in overleg met het VRT-team, aan om naast Evy te fietsen en de taak van "special bodyguard" waar te nemen. Was het mijn hoog IQ? Was het mijn platte gespierde buik? Was het mijn weelderige haardos? Was het mijn macho-uitzicht? ik weet het niet, maar één zaak was duidelijk: ik zou 45 km lang naast Evy fietsen. Voor één keer hoopte ik dat het gemiddelde niet boven de 10/km per uur zou uitstijgen ...Hoe langer de rit duurde hoe beter!.

Het was een beetje sneu voor al mijn clubvrienden, maar niet getreurd jongens.

Uit goede VRT-bron kon ik vernemen dat er een vervolg komt met "Martine Tanghe snookert" en dan kunnen jullie mijn taak overnemen.

En daar verscheen ze dan in een strak zwart pakje met wit "overgooierke."

Haar bandjes waren al opgepompt en die van haar fiets ook... Een pushup kan wonderen doen! Beneden waren alleen haar fijne, gespierde, bruine kuit zichtbaar ... een teken dat ze duchtig getraind had. Dat zou nodig zijn om de korte maar steile hellingen te bedwingen.

Mij werd een walkie-talkie in de broekzak gestoken. Wat mijn taak juist was, wist ik niet. Mogelijk moest ik Evy beschermen tegen hardleerse stalkers, tegen opdringerige BV-fans ... en ik had nog eens geen kogelvrije vest meegekregen...

Ze begonnen zenuwachtig te worden de meer dan 900 deelnemers (een record trouwens). Met een vertraging van ruim dertig minuten werd het startsein gegeven. Zware politiemotoren, een VRT-wagen en fietsende politieagenten maakten de weg vrij. Wie dacht dat ik naast Evy een zorgeloze dag zou beleven had het mis: "ik MOEST naast Evy rijden en tientallen andere WILDEN naast haar rijden." Dat was om problemen vragen. Na een goed halfuur lag de eerste BV-Jager al tegen de vlakte. Toen we de Pitsaer-Col (buiten categorie) in Rumsdorp opreden, werden vele problemen opgelost. Het dikke, bolvormige peloton werd omgevormd tot een kilometer lange sliert fietsers. Prachtig om te zien door de open Haspengouwse velden.

Ons Gruyaertje was blij telkens ik haar attent maakte dat ze moest schakelen. Ja, parcourskennis is niet te versmaden. En zo kon ik mij eindelijk toch eens nuttig maken. Het werd even rustig vooraan. Tijd om een babbeltje te slaan. Zo vernam ik dat ze afkomstig was van Meulebeke en dat ze het enorm druk had met Radio Donna en de één-programma's Evy Fietst, de Thuisploeg en de Rode Loper. Zelf bood ik haar wat info aan over onze streek en stad. Over mijn clubvrienden heb ik wijselijk gezwegen.

Het werd dan weer drukker. Op de fiets werden interviews afgenomen met verschillende deelnemers. Zelfs de Zuid-Afrikaanse dameswielerploeg, gesponsord door Belisol was van de partij. Ondertussen genoten we van het Haspengouwse landschap. De bloesems moeten het geweten hebben dat Evy hier voorbij kwam, want ze waren één week vroeger open gegaan dan normaal ... schitterend.

Plotseling werd de groep opgeschrikt. Bij het oversteken van de weg Neerwinden-Hakendover verloor Evy hare bidon. Afstappen moest ze niet, want tientallen deelnemers wilden "da bidonneke" pakken en hoogst eigenhandig aan Evy doorgeven. Ik zie dat niemand voor mij doen in de club of het zou "bijouke" moeten zijn of "puiske", mon ami francophone.

De 28 graden deden hun werk, iedereen verlangde naar de bevoorrading. En die kwam er dan ook op het industrieterrein ten huize Guy Colsoul. Het deed deugd. Dan weer de fiets op voor de laatste lus van 15 km. Nu kwamen Waasmont, Bets, Walshouten en Wezeren aan beurt. De tocht verliep stofferig, maar vlekkeloos. In het stof was ik ons beeveeke kwijtgespeeld, niet erg hoor. Ze had ondertussen wel 100 bodyguards extra gekregen. Tijd dus om een babbeltje te slaan met deelnemers uit Herentals, Laakdal.... Ze vonden het hier een prachtige streek. We passeerden nog aan het huis van onze secretaris Jokke en dan voorbij de vliegerkes naar het sportstadion. Daar genoten we op kosten van HS van een lekkere pint. Achteraf vernam ik nog dat Paul Muls slachtoffer werd van een val en bijhorend beenbreukje in de hand. Spoedig herstel Paul. Onze voorzitter mag fier zijn op zijn clubleden en omgekeerd nog veel meer!.

Jaan